

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 4Sžk/29/2019
Identifikačné číslo spisu: 6018200576
Dátum vydania rozhodnutia: 26. januára 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:6018200576.1

UZNESENIE

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu: KVN s.r.o., IČO: 51 050 170, Kostolište 613, zastúpeného: JUDr. Ing. Linda Kovanová, LL.M., advokátka, Ul. Janka Kráľa 1, Banská Bystrica, proti žalovanému: Úrad pre reguláciu hazardných hier, Križkova 949/9, Bratislava, o ochranu pred iným zásahom - pozastavením prevádzkovania hracích zariadení, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 30Sa/14/2018-92 z 28. februára 2019 takto

rozhodol:

I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky pokračuje v konaní na strane žalovaného s Úradom pre reguláciu hazardných hier.

II. Kasačnú sťažnosť zamieta v časti, v ktorej smeruje proti tej časti uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 30Sa/14/2018-92 z 28. februára 2019, ktorou bol zamietnutý návrh žalobcu v časti týkajúcej sa Pivárne Malibu v Bátke 273.

III. Vo zvyšnej časti uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 30Sa/14/2018- 92 z 28. februára 2019 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

I.

Iný zásah žalovaného a konanie pred správnym súdom

1. Žalobca prevádzkoval zariadenia, ktoré označuje ako „kvízomaty“ s hrou DIAMOND LEVEL. Tieto kvízomaty boli umiestnené v rôznych prevádzkárňach na Slovensku, okrem iného v zariadení GURMAN, Filákovská cesta 4260, Lučenec, „Hostinec R&I“, Hlavná 68, Rimavské Brezovo a v Pivárni u Radka, Vajanského 984, Lučenec. Hra DIAMOND LEVEL, ktorú možno na týchto kvízomatoch hrať, spočíva zjednodušene v tom, že záujemca po vložení vkladu dostáva na displeji otázku, na ktorú môže, ale nemusí odpovedať. Na základe odpovedí môže vyhrať určitú výhru, prípadne zhromaždiť „bank“ pre konečnú otázku, na základe ktorej môže na konci znova vyhrať určitú výhru. Ak sa mu nepodarí vyhrať, stráca svoj vklad.

2. Daňový úrad Banská Bystrica prostredníctvom poverených zamestnancov vykonal 28. júna 2018 tzv. vyhľadávaciu činnosť v zmysle § 13 ods. 9 zákona č. 171/2005 Z. z. o hazardných hrách v znení účinnom do 31. augusta 2018 na miestach uvedených v predošlom odseku. Počas tohto úkonu poverený zamestnanec vykonal na kvízomate hru, o čom bol vždy vyhotovený aj audiozáznam prítomnými zamestnancami Kriminálneho úradu finančnej správy. Zamestnanci daňového úradu dospeli k záveru, že kvízomat sčasti závisí od odpovedí na otázky, resp. preukázaní vedomostí a zručností, ale zároveň ide o hazardnú hru, ktorej výsledok závisí od náhody. Preto dospeli k záveru, kvízomat je hazardnou hrou a je prevádzkovaný bez udelenia licencie, čím bol porušený zákon o hazardných hrách. Poverení zamestnanci daňového úradu pozastavili prevádzkovanie týchto kvízomatov, čo fyzicky vykonal ich zapečatením.

3. O priebehu tohto úkonu boli spísané zápisnice č. 101260011/2018, č. 101259432/2018 a č. 101259811/2018 a záznamy o pozastavení prevádzkovania hazardných hier a o zapečatení hracích zariadení z toho istého dňa. Daňový úrad doručoval tieto záznamy a zápisnice žalobcovi prostredníctvom pošty na jeho vtedajšiu adresu „Karpatské námestie 10/A, 813 06 Bratislava - mestská časť Rača“ s poznámkou „Nedoposielat“. Takto doručovaná zásielka sa daňovému úradu vrátila 2. augusta 2018 so záznamom poštového doručovateľa: „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“.

4. Žalobca podal 30. augusta 2018 žalobu, ktorou sa domáhal, aby správny súd zakázal daňovému úradu pokračovať v inom zásahu - pozastavení prevádzkovania hry DIAMOND LEVEL a aby uložil daňovému úradu odpečať zariadenia, a to všetky v zariadeniach GURMAN, „Hostinec R&I“, Pivárni u Radka, ako aj Pivárni MALIBU v Bátke 273. Zdôraznil, že žalobca má živnostenské oprávnenie na prevádzkovanie kultúrnych zariadení. Kvízomaty nie sú hazardnou hrou, pretože k výhre sa hráč môže dostať len správnu odpoveďou, teda výsledok závisí len od jeho vedomostí. Žalobca namietol, že o úkonoch daňového úradu nebola spísaná zápisnica a nebol o nich riadne informovaný podľa § 15 ods. 3 a 5 zákona o hazardných hrách. Žiaden zo zamestnancov daňového úradu sa nepreukázal riadnym poverením. Žalobcovi nebola z týchto úkonov doručená žiadna správa, ktorú zákon predpokladá aj pri tzv. vyhľadávacej činnosti. Daňový úrad tak nerešpektoval práva žalobcu ako dozorovaného subjektu. Pokiaľ bolo pozastavené prevádzkovanie jednotlivých zariadení, mal byť o tom spísaný záznam a ten mal byť tiež doručený žalobcovi, čo sa nestalo. Žalobca zopakoval, že kvízomaty nie sú hazardnou hrou. Tento záver dosvedčujú aj znalecké posudky Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline a Slovenskej technickej univerzity v Bratislave. Tieto posudky však žalobca vydal Kriminálnemu úradu finančnej správy, preto ich nemohol predložiť. Pozastavenie prevádzkovania však považuje za nezákonný iný zásah.

5. Daňový úrad vo vyjadrení zdôraznil, že tzv. kvízomaty obchádzajú zákon o hazardných hrách, preto vykonával v danej veci vyhľadávaciu činnosť (nie dozor na mieste). Nevykonával ju však v Pivárni MALIBU v Bátke. Podrobne opísal postup samotnej hry DIAMOND LEVEL, ktorej výsledok je podľa neho závislý od náhody a položená otázka je len formálna, pretože na výšku výhry nemá vplyv. Pretože nešlo o dozor na mieste, nemuseli poverení zamestnanci postupovať podľa § 15 zákona o hazardných hrách. Zápisnice a záznamy spísané boli, ale žalobca si ich neprevzal. Postup daňového úradu nie je iným zásahom, ale osobitným postupom, ktorý bol navyše v súlade so zákonom. V čase vyjadrenia žalovaný čakal na posúdenie jednotlivých hracích zariadení poverenou skúšobňou.

6. Správny súd tu napadnutým uznesením č. k. 30 Sa 14/2018-92 žalobu zamietol. Žalovaný postupoval v súlade so zákonom o hazardných hrách, vyhotovil záznamy a zápisnice a doručil ich žalobcovi na vyjadrenie. Posúdenie, či hra je alebo nie je hazardná, je otázkou právnou, nie skutkovou, preto nebolo možné vychádzať len zo záveru znaleckého posudku. Žalovaný preskúmateľne vysvetlil, že kvízomat je hazardnou hrou. Rovnaký záver vyplýva aj z dôvodovej správy k novému zákonu č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách účinného od 1. januára (správne: 1. marca) 2019. Žalobca si podľa správneho súdu sám zavinil, že nemohol uplatniť svoje námietky u daňového úradu, a to tým, že neprevzal doručované záznamy a zápisnice. V tejto súvislosti odkázal správny súd na subsidiárnu povahu správneho súdnictva. Osobitné predpisy upravujú osobitné mechanizmy, ako sa možno brániť proti dozoru či kontrole, a taká situácia nastala aj v prerokovanej veci.

II.

Kasačná sťažnosť a vyjadrenie k nej

7. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobca domáha zrušenia tohto uznesenia a vrátenia veci na ďalšie konanie. Predovšetkým namietol, že v čase doručovania zápisníc z vyhľadávacej činnosti, ako aj záznamov o pozastavení prevádzkovania hazardnej hry mal so Slovenskou poštou, a.s., uzavretú zmluvu o doposielaní zásielok na inú adresu a tak mal na doposielanie nárok podľa § 52 ods. 3 zákona č. 324/2011 Z. z. o poštových službách. Daňový úrad však pri doručovaní doručoval na adresu použil poznámku „Nedoposielat“, čím žalobcovi zmaril možnosť sa s obsahom doručovanej písomnosti oboznámiť. Takisto daňový úrad nikdy nedoručil žalobcovi tieto písomnosti do elektronickej schránky. Preto žalobca nepovažoval za správny názor, že si zaviniť, že sa o ich obsahu nedozvedel. Posúdenie, či hra je alebo nie hazardnou, nie je otázkou právnou, ale odbornou, o ktorej si správny orgán nemôže urobiť úsudok. Kvízomat je totiž zložitý technické zariadenie a na jeho posúdenie, ani na posúdenie hry nepostačuje len senzorické pozorovanie. Správny súd si protirečil, ak zároveň považoval znalca za spôsobilého na posúdenie technických parametrov, ktoré určujú, či je hra hazardná. Daňový úrad nemal zistené, že kvízomat je hazardnou hrou, pretože ešte len čaká na posúdenie technického dozoru. Pozastavenie prevádzkovania podľa § 54 ods. 3 zákona o hazardných hrách je druhom sankcie, takže k nemu orgán dozoru mohol pristúpiť až po riadnom zistení skutkového stavu. Záver správneho súdu, že daňový úrad bol oprávnený tak urobiť, nepovažoval žalobca za správny. Ďalej zdôraznil, že podľa § 3 ods. 1 a 4 zákona o hazardných hrách musí byť výsledok hazardnej hry prevažne závislý od náhody. Sú teda možné aj hry, v ktorých je výsledok čiastočne závislý od náhody, ale prevažne od schopností hráča. Preto konečný záver môže urobiť len znalec. Daňový úrad sám nevysvetlil, na základe čoho určil, že prevažuje prvok náhody, a správny súd jeho postup nemal odobriť. Odkaz správneho súdu na zákon č. 30/2019 Z. z. považoval žalobca za nenáležitý.

8. Žalovaný vo vyjadrení navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť. Zdôraznil, že úlohou orgánov dozoru bolo určiť, či výsledok hry na kvízomate je v prevažnej miere závislý od vedomostí a zručností alebo od náhody. Pri tomto overovaní poverení zamestnanci zistili iné skutočnosti než sa uvádzajú v znaleckých posudkoch, ktoré predkladá žalobca. Odborné posudzovanie mal zabezpečovať Technický skúšobný ústav š. p. Piešťany, ten to však odmietal z dôvodu, že od žalobcu nemá dostatok podkladov. Až 18. apríla 2019 doručil tento ústav stanovisko, v ktorom potvrdil závery daňových úradov, že kvízomat je hazardnou hrou.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

9. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP), na ktorý od 1. augusta 2021 prešiel výkon súdnictva z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (§ 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov), preskúmal napadnuté uznesenie v celom rozsahu (§ 453 ods. 1 SSP), ako aj predchádzajúce konanie pred správnym súdom bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) v medziach uplatnených kasačných bodov (§ 453 ods. 2 SSP).

III.A Zmena žalovaného

10. Po vydaní napadnutého uznesenia nadobudol 1. marca 2019 účinnosť zákon č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách. Podľa § 99 ods. 9 tohto zákona vykonáva štátnu správu v oblasti hazardných hier od 1. júna 2019 žalovaný. Až do tohto dátumu mali podľa písmena d) citovaného odseku vykonávať právomoci v oblasti dozoru [§ 77 ods. 9 písm. e) zákona č. 30/2019 Z. z.] finančné riaditeľstvo, daňové úrady a colné úrady. Následne od 1. júna 2019 výkon štátnej správy prechádzal z týchto orgánov na žalovaného. V reakcii na to žalobca 2. decembra 2020 ešte najvyššiemu súdu navrhol, aby sa v kasačnom konaní pokračovalo s novým žalovaným. Správny súdny poriadok výslovne neupravuje situáciu, ak počas konania dôjde k prechodu časti pôsobnosti z pôvodného žalovaného na iný orgán verejnej správy. Keďže však žalobca navrhol zmenu na strane žalovaného, bolo možné analogicky použiť ustanovenie § 80 CSP. Kasačný súd tak vyslovil, že namiesto pôvodného daňového úradu bude na strane žalovaného konať s Úradom pre reguláciu hazardných hier.

III.B Povaha napadnutého právneho aktu

11. Predmetom prieskumu správneho súdu v prerokúvanej veci bol akt daňového úradu, ktorého podstata spočívala v tom, že 28. júna 2018 pozastavil prevádzkovanie hier, ktoré považoval za hazardné, a v tejto súvislosti zapečatil tzv. kvízomaty, teda hracie zariadenia, na ktorých sa tieto hry hrajú a ktorých vlastníkom je žalobca. Pred samotným vecným prieskumom rozhodnutia správneho súdu je potrebné sa zaoberať právnou povahou tohto aktu. Od jeho povahy sa totiž odvíja rozsah a miera prieskumu správneho súdu.

12. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne súdey okrem iného preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí, opatrení a iných zásahov orgánov verejnej správy. Tieto tri formy činnosti verejnej správy vymedzuje § 3 SSP takto: Podľa písmena b) je rozhodnutím správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý je formálne označený ako rozhodnutie alebo je za rozhodnutie považovaný podľa osobitného predpisu a zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka. Opatrením je podľa písmena c) správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté. Iným zásahom orgánu verejnej správy je podľa písmena e) faktický postup vykonaný pri plnení úloh v oblasti verejnej správy, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

13. Z citovaných ustanovení vyplýva, že rozhodnutie orgánu verejnej správy je pomerne jednoducho odlišiteľné tým, že je buď ako rozhodnutie označené alebo existuje osobitný predpis, podľa ktorého sa určitý akt má považovať za rozhodnutie. Rozdiel medzi opatrením a iným zásahom nespočíva v takomto formálnom označení. Z porovnania ustanovení § 3 písm. c) a e) SSP vyplýva, že tieto rozdiely sú tak v procese vydávania, ako aj vo vonkajšej forme. Opatrenie orgánu verejnej správy je správny akt, ktorý sa vydáva v administratívnom konaní, ktorým - napriek takmer tautologickej definícii v § 3 písm. a) SSP - je právom upravený postup, ktorý je zavŕšený verejnomočenským prejavom vôle orgánu verejnej správy vyjadreným slovami alebo znakmi. Tento prejav sa dotýka len práv, povinností a právom chránených záujmov svojho adresáta práve obsahom toho, čo je v ňom vyslovené. Takýto správny akt sám osebe nemení faktický stav, ale len právny stav tým, že určitým spôsobom zrušuje, odníma alebo úplne alebo čiastočne mení (modifikuje) obsah či podmienky výkonu určitého práva alebo určitej povinnosti, prípadne uznáva alebo odníma určitý právom chránený záujem, resp. dovoľuje či nedovoľuje sa na jeho základe uplatňovať určitý vplyv na práva a povinnosti iných osôb.

14. Naopak, iný zásah sa takisto musí dotknúť práv, povinností a právom chránených záujmov. Na rozdiel od opatrenia však nie je vyjadrený slovami alebo znakmi, ktorými by sa vyslovilo, ako sa takéto dotknutie prejavuje. Iný zásah podľa vymedzenia v § 3 písm. e) SSP spočíva vo faktickom postupe či úkone, teda úkone, ktorý priamo zasahuje primárne do faktického stavu a pri ktorom dotknutie práv, povinností alebo právom chránených záujmov je len odrazom (reflexiou) faktickej zmeny, ku ktorej iným zásahom došlo. Okrem toho inému zásahu nepredchádza žiadne formalizované administratívne konanie, v ktorom by sa skúmalo a posudzovalo, aký má byť obsah iného zásahu. Naopak, jeho obsah je spravidla výsledkom okamžitej úvahy orgánu verejnej správy pri jeho uplatnení (porov. v tomto smere napr. uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 10 Sžk 3/2019). Pojem orgánov verejnej správy vymedzuje § 4 SSP a patria medzi ne okrem iného orgány štátnej správy, akým je okrem iného aj daňový úrad [§ 2 ods. 1 písm. c) zákona č. 333/2011 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva účinného do 30. júna 2019].

15. V prerokúvanej veci postupoval Daňový úrad Banská Bystrica ako orgán dozoru [§ 11 ods. 1 písm. b) zákona o hazardných hrách] podľa § 54 citovaného zákona. Podľa ods. 1 písm. d) citovaného paragrafu platilo, že ak orgán dozoru pri výkone dozoru zistí, že dozorovaný subjekt porušil okrem iného ustanovenia zákona o hazardných hrách, uloží mu jednu alebo viacero spomedzi ustanovených sankcií, medzi nimi aj pozastavenie prevádzkovania hazardnej hry. Podrobnejšie podmienky, za ktorých mohol orgán dozoru pozastaviť prevádzkovanie hazardnej hry, boli upravené v § 54 ods. 3

zákona o hazardných hrách. Podľa § 54 ods. 4 cit. zák. o pozastavení prevádzkovania hazardnej hry vyhotoví orgán dozoru písomný záznam. Pri pozastavení prevádzkovania hazardnej hry je orgán dozoru oprávnený zapečatiť výherné prístroje, prípadne iné zariadenia alebo systémy využívané pri prevádzkovaní. Podľa § 54 ods. 5 cit. zák. môže prevádzkovateľ pokračovať v prevádzkovaní hazardnej hry po súhlase orgánu dozoru, ak odstránil nedostatky, ktoré viedli k pozastaveniu. Podľa § 57 ods. 2 písm. d) cit. zák. sa na pozastavenie prevádzkovania hazardnej hry podľa § 54 ods. 3 nevzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok).

16. Hoci je pozastavenie prevádzkovania jednou zo sankcií v zmysle § 54 ods. 1 zákona o hazardných hrách, z ustanovení § 54 ods. 4 a 5 a § 57 ods. 2 písm. d) je zrejmé, že sa nevyslovuje v žiadnom konaní, ktoré by sa dalo považovať za formalizované administratívne konanie. Pozastavenie prevádzkovania je výsledkom okamžitej úvahy orgánu dozoru na mieste samom a prejavuje sa faktickým úkonom, akým je zapečatenie prístrojov a zariadení. Pojmovo ide o podobnú situáciu, ako uplatnenie oprávnení policajta podľa zákona NR SR č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore Slovenskej republiky, ktoré takisto môžu byť sprevádzané ústnou výzvou alebo vysvetlením, no napriek tomu ich podstatou zostávajú samotné fyzické úkony. Nič na tom nemení ani povinnosť orgánu dozoru vyhotoviť písomný záznam podľa § 54 ods. 4 zákona o hazardných hrách. Tento záznam totiž nepredchádza vykonaniu príslušného úkonu a nie je podkladom, na základe ktorého sa tento úkon vykonáva. Je len následným písomným zachytením priebehu a výsledku faktického úkonu - pozastavenia prevádzkovania hazardnej hry, ku ktorému pristúpil orgán dozoru pri výkone svojich oprávnení podľa § 54 zákona o hazardných hrách.

17. Podľa judikatúry najvyššieho súdu (porov. cit. uznesenie sp. zn. 10 Sžk 3/2019), ale aj tunajšieho súdu (porov. napr. uznesenie sp. zn. 2 Sžk 24/2019) v zásade platí, že za iný zásah sa nepovažujú úkony, ktoré slúžia len ako podklady pre vydanie rozhodnutia alebo opatrenia v následnom administratívnom konaní. Z citovaného § 54 ods. 1 zákona o hazardných hrách však vyplýva, že orgán dozoru môže uložiť jednu alebo viacero sankcií. Takisto podľa § 54 ods. 9 cit. zák. platí, že sankcie možno ukladať aj súbežne. Zo znenia § 54 ods. 3 až 5 cit. zák. pritom vyplýva, že trvanie pozastavenia prevádzkovania nie je nijakým spôsobom previazané s inými sankciami. Zákon nepredpokladá, že by orgán dozoru v následnom administratívnom konaní potvrdil alebo zrušil uložené pozastavenie prevádzkovania. Podobne zákon nepredpokladá, že by pozastavenie zanikalo uložením inej sankcie, napríklad pokuty. Pozastavenie prevádzkovania hazardnej hry je tak samostatným typom sankcie a nepredstavuje len úkon, ktorý tvorí podklad neskoršieho konania.

18. Na základe uvedeného kasačný súd uzatvára, že pozastavenie prevádzkovania hazardnej hry podľa § 54 ods. 1 písm. d) a § 54 ods. 3 zákona o hazardných hrách je iným zásahom orgánu verejnej správy podľa § 3 písm. e) SSP.

III.C Rozsah prieskumu správneho súdu

19. Podľa § 6 ods. 2 písm. f) SSP správne sudy konajú okrem iného aj o žalobách proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Predmetom tohto konania je - čo možno síce nepriamo, ale predsa vyvodit' z § 252 ods. 2 a § 263 SSP - posúdenie, či bol iný zásah vykonaný zákonne, resp. v súlade s inými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Správny súd síce aj v tomto konaní v zásade zostáva viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby podľa § 134 ods. 1 SSP. Podľa § 135 ods. 2 písm. a) SSP je preň však rozhodujúci stav v čase vyhlásenia alebo vydania jeho rozhodnutia. Na ten účel správny súd podľa § 120 písm. b) SSP nie viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy a môže sám vykonať dokazovanie. Osobitosťou konania o žalobe proti inému zásahu je totiž to, že inému zásahu nepredchádza žiadne formalizované administratívne konanie a iný zásah nie je založený na písomnom akte orgánu verejnej správy, v ktorom by boli zachytené úvahy, ktorými sa tento orgán spravoval. Preto spravidla ani neexistuje administratívny spis, z ktorého by správny súd mohol pri svojom rozhodovaní vychádzať. To dosvedčuje aj ustanovenie § 259 SSP, ktorý ukladá žalovanému predložiť vyjadrenie k žalobe, nie však administratívny spis.

20. Úloha správneho súdu v konaní o žalobe proti inému zásahu je tak o niečo širšia než v konaní o správnej žalobe. Správny súd v potrebnom rozsahu sám zisťuje skutkový stav, teda či, kde a za akých

okolností došlo k určitému faktickému postupu, kto takto postupoval, kto dal na tento postup príkaz alebo pokyn a aký mal tento faktický postup následky. Podobne správny súd samostatne posudzuje, či tento faktický postup predstavuje iný zásah orgánu verejnej správy, či bol vykonaný na základe zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu alebo v rozpore s nimi a či a akým spôsobom sa dotkol práv, povinností alebo právom chránených záujmov určitej osoby (žalobcu). Správny súd tu teda nevykonáva len prieskum záverov orgánov verejnej správy, ale samostatný a vlastný prieskum skutkového a právneho stavu, na základe ktorého rozhoduje.

21. Na to nadväzujú ustanovenia § 261 a 262 SSP, z ktorých vyplýva, že súd žalobe vyhovie, ak je dôvodná, inak ju zamietne. Tieto ustanovenia nenormujú, že súd má žalobu zamietnuť, ak je vyjadrenie žalovaného k žalobe zrozumiteľné alebo ak sú dôvody, ktoré žalovaný udáva na podporu zákonnosti iného zásahu, zrozumiteľné alebo pochopiteľné. Povinnosťou správneho súdu je žalobu zamietnuť, len ak je žaloba nedôvodná. Nedôvodnosť žaloby proti inému zásahu orgánu verejnej správy znamená, že buď k tvrdenému faktickému postupu vôbec nedošlo, alebo k nemu síce došlo, ale bol v súlade so zákonom a inými všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ešte jasnejšie tento záver vyplýva z § 263 SSP, ktorý sa týka osobitnej žaloby proti inému zásahu, ktorý už skončil, a podľa ktorého má súd, zistiť dôvodnosť žaloby, uznesením určiť, že iný zásah bol nezákonný. Aj z tohto ustanovenia tak možno vyvodiť, že súd nemá posudzovať, či orgán verejnej správy svoj iný zásah primerane alebo zrozumiteľne vysvetlil, ale to, či bol iný zásah zákonný alebo nie.

22. V prerokúvanej veci bola žaloba žalobcu zamietnutá v prevažnej časti preto, že daňový úrad podľa správneho súdu preskúmateľne vysvetlil, prečo je kvízomat hazardnou hrou. Námietskami žalobcu, prečo takouto hrou nie je, sa nezaoberal, pretože ich vraj mal uplatniť u daňového úradu a odporovalo by to subsidiárnej povahe správneho súdnictva. Správny súd však v napadnutom rozsudku bližšie nevysvetlil, aké konkrétne prostriedky dáva zákon žalobcovi k dispozícii, voči ktorým by žaloba proti inému zásahu mohla byť v subsidiárnom postavení. Z ustanovenia § 54 ods. 5 zákona o hazardných hrách však vyplýva, že žalobca mohol ukončenie zásahu docieľiť len tak, že odstráni vytýkané nedostatky. To v prerokúvanej veci znamená, že by žalobca uznal, že kvízomaty sú hazardnými hrami a upravil by ich tak, aby zodpovedali podmienkam zákona a príslušnej licencie. Žalobca však v prerokúvanej veci rozporoval práve záver daňového úradu, že kvízomaty sú hazardnými hrami. Zo žiadneho ustanovenia zákona o hazardných hrách však nevyplýva žiaden osobitný postup, akým by mohol takúto námietku uplatniť. Naopak, jediným postupom, kde tak mohol urobiť, bola žaloba proti inému zásahu. Názor správneho súdu, že ich žalobca musel predtým nevyhnutne uplatniť u žalovaného, tak nezodpovedá ustanoveniam zákona o hazardných hrách.

23. Žalobca tak správny uplatňoval svoje námietky žalobou proti inému zásahu. Postup správneho súdu pri jej prejednaní však odporoval tiež citovaným ustanoveniam Správneho súdneho poriadku o jeho úlohe pri preskúmaní iného zásahu. Iný zásah, proti ktorému sa žalobca v prerokúvanej veci žalobou bráni, je totiž dokonaný tým, že daňový úrad pozastaví prevádzkovanie hazardnej hry na sporných hracích zariadeniach a zapečatí ich. Z ustanovenia § 54 ods. 1 a 3 zákona o hazardných hrách však nevyplýva, že orgán dozoru môže pozastaviť prevádzkovanie hazardnej hry už pri podozrení, že existujú určité nedostatky, alebo len na zabezpečenie ďalšieho konania vo veci. Naopak, z citovaných ustanovení celkom jasne vyplýva, že orgán dozoru môže využiť svoje oprávnenie podľa § 54 ods. 3 zákona o hazardných hrách, len ak dospel k záveru, že tieto nedostatky existujú, čo predovšetkým predpokladá záver, že posudzovaná hra je hazardnou hrou v zmysle zákona o hazardných hrách.

24. V tu prerokúvanej veci orgán dozoru svoje oprávnenie využil práve potom, čo dospel k záveru, že kvízomaty sú hazardnými hrami v zmysle citovaného zákona. Úlohou správneho súdu tak bolo na základe námietok žalobcu (§ 134 ods. 1 SSP) zistiť, či bola daná táto prvotná podmienka uplatnenia využitého oprávnenia orgánu dozoru, teda prvotná podmienka zákonnosti napadnutého iného zásahu. Správny súd tak mal samostatne posúdiť otázku, či kvízomat je alebo nie je hazardnou hrou a či jeho prevádzkovanie bez potrebnej licencie je alebo nie je v súlade so zákonom o hazardných hrách. Správny súd tak nepostupoval správne, ak sa vo svojom uznesení uspokojil so zistením, že stanovisko orgánu dozoru je preskúmateľné, a na jednotlivé námietky žalobcu proti tomuto záveru ďalej nereagoval.

III.D Kvízomat ako hazardná hra

25. Správny súd v napadnutom uznesení konštatoval, že posúdenie, či hra je alebo nie je hazardná, je otázkou právnou. Zároveň však správny súd doplnil, že pri posudzovaní, či je hazardnou hrou určitá konkrétna hra na určitom konkrétnom hracom zariadení, je potrebné vychádzať z ustanovení zákona o hazardných hrách, ktoré vymedzujú jednotlivé znaky hazardnej hry. Preto je rovnako dôležité skutkovo ustáliť, ako konkrétne funguje posudzovaná hra (hracie zariadenie). Až potom možno vykonať subsumpciu a uzavrieť, či konkrétna hra (napríklad kvízomat) napĺňa zákonné znaky hazardnej hry alebo nie.

26. Podľa § 1 ods. 2 zákona o hazardných hrách je jeho účelom vo verejnom záujme vytvoriť podmienky na ochranu verejného poriadku pri prevádzkovaní hazardných hier a zabezpečenie spoločenskej kompenzácie rizík, ktoré vyplývajú z účasti na nich. Pojem hazardnej hry je vymedzený v § 3 ods. 1, podľa ktorého ide o hry, v ktorých hráč po zaplatení vkladu môže získať výhru, ak splní vopred určené podmienky. Výsledok hazardnej hry závisí výlučne alebo prevažne od náhody alebo od vopred neznámeho výsledku určitej okolnosti alebo udalosti. Výsledok tejto okolnosti alebo udalosti nesmie byť vopred nikomu známy a nesmie byť nikým ovplyvniteľný a nesmie byť v rozpore s pravidlami hazardnej hry. Z citovaného ustanovenia tak vyplýva, že pre posúdenie hazardnej hry je rozhodujúcich niekoľko znakov: 1. musí ísť o hry, ktoré aktivuje hráč, 2. hra sa aktivuje zaplatením peňažného vkladu, 3. hra sa riadi určitými vopred určenými podmienkami, 4. hra dáva šancu získania výhry, 5. výhra je nenaplánovateľná, teda je závislá od náhody (buď úplne alebo sčasti, napríklad pridelenie karty z obmedzeného množstva kariet) alebo od neznámeho výsledku určitej okolnosti alebo udalosti (napr. výsledku zápasu).

27. Z ustanovenia § 3 ods. 1 zákona o hazardných hrách tiež vyplýva, že hazardnou hrou nie je len hra, ktorej výsledok určuje výlučne náhoda, ale aj hra, ktorej výsledok určuje náhoda len prevažne. Výsledok hazardnej hry tak môže určovať aj nenáhodný činiteľ, ak miera jeho účasti na určení výsledku hry neprevažuje. Preto § 3 ods. 4 písm. e) cit. zák. ustanovuje, že za hazardné hry sa okrem iného nepovažujú kvízy spočívajúce v odpovediach na otázky alebo v preukázaní vedomostí a zručností, ak je výsledok hry určovaný v prevažnej miere na základe preukázania vedomostí alebo zručností. Ako správne zdôrazňuje žalobca, citované ustanovenie nevyžaduje, aby výsledok takejto hry závisel výlučne od preukázania vedomostí alebo zručností. Postačí totiž, aby bol od toho závislý prevažne. Taká úprava je totiž logickým doplnením už citovaného § 3 ods. 1 zákona o hazardných hrách - pre kvalifikáciu určitej hry ako hazardnej hry je potrebné, aby jej výsledok bol od „faktora nepredvídateľnosti“ závislý úplne alebo prevažne. Len čo však začne prevažovať závislosť výsledku od vedomostí alebo zručností, logicky to znamená, že faktor nepredvídateľnosti už nie je prevažujúcim. Citované ustanovenie § 3 ods. 4 písm. e) zákona o hazardných hrách je tak len výslovným vyjadrením záveru, ktorý možno logicky odvodiť už z § 3 ods. 1 cit. zák.

28. Charakter kvízomatu ako hazardnej hry nemožno v žiadnom prípade vyvodzovať z dôvodovej správy k novému zákonu č. 30/2019 Z. z. o hazardných hrách. Ústavný súd Slovenskej republiky vo svojej judikatúre (porov. z posledného obdobia napr. nález sp.zn. PL. ÚS 38/2015, č. 1/2017 ZNaU s odkazmi citovanými ďalej) zdôrazňuje, že v ústavnom poriadku Slovenskej republiky sa uplatňuje zásada *lex retro non agit*, čiže zákon nemá spätnú účinnosť (porov. I. ÚS 238/04). Zákaz retroaktivity spočíva najmä v tom, že podľa súčasnej platnej právnej normy zásadne nie je možné posudzovať úkony, iné právne skutočnosti alebo právne vzťahy, ktoré sa stali alebo vznikli pred účinnosťou tejto právnej normy (pozri PL. ÚS 1/04). Ústavný súd vo svojej judikatúre rozlišuje v súlade s právnou teóriou medzi pravou a nepravou retroaktivitou. Pravá retroaktivita právneho predpisu „predpokladá, že zákon dodatočne a pozmeňujúco zasahuje do už právne uzavretých minulých skutkových a právnych stavov (práv alebo povinností)“ (pozri PL. ÚS 3/00). Už v dôsledku toho nemožno podľa ustanovení zákona č. 30/2019 Z. z., ktorý nadobudol účinnosť 1. marca 2019, posudzovať charakter určitej hry k 28. júnu 2018. Charakter určitej hry k určitému času je totiž uzavretým skutkovým a právnym stavom, takže jeho zmena alebo úprava neskôr účinným zákonom by bola len iným vyjadrením neprípustnej pravej retroaktivity.

29. Na tom nič nemení ani okolnosť, že dôvodová správa k novému zákonu naznačuje, že hry na technických zariadeniach sa nemali považovať za kvízy v zmysle § 3 ods. 4 písm. e) zákona o hazardných hrách. Podľa čl. 86 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky totiž do právomoci Národnej rady Slovenskej republiky patrí uznávať sa na ústave, ústavných zákonoch a zákonoch a kontrolovať, ako sa dodržiavajú. Ani citované ustanovenie, ani iné ustanovenie ústavy nedáva národnej rade právo tzv. autentickéj interpretácie zákona, teda právo autoritatívne vykladať už prijaté zákony s účinkami do minulosti. Podobne z čl. 144 ústavy nevyplýva, že by takýto výklad - ak by ho aj národná rada prijala - bol záväzný pre súdy. Naopak, podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu prislúcha výklad už prijatých zákonov všeobecným súdom (k hraniciam výkladu porov. napr. inštruktívny nález sp.zn. II. ÚS 796/2013). Takýto záver vyplýva aj zo zásady nezávislosti sudcovského rozhodovania, ktorá je vyjadrená v čl. 144 ods. 1 ústavy. Priznaním zákonodarcovi práva autenticky vykladať zákony s účinkami do minulosti by sa dosahovali rovnaké účinky aké má práva retroaktivita, ktorá je podľa už citovaných právnych názorov neprípustná.

30. Nemožno sa však stotožniť ani s názorom žalobcu, ktorý vyslovil počas konania, že charakter kvízomatu ako hazardnej hry je vylúčený tým, že podľa znaleckých posudkov sú tieto zariadenia ovládané vopred určenými algoritmi z vopred určenej databázy otázok. Nesprávnosť tohto názoru pritom možno vyvodiť už priamo zo zákona o hazardných hrách. Podľa § 3 ods. 2 písm. d) cit. zák. sú totiž hazardnými hrami okrem iného aj hazardné hry prevádzkované prostredníctvom výherných prístrojov. Podľa § 7 výherný prístroj je elektronicky, elektromechanicky alebo mechanicky riadený prístroj a tvorí kompaktné, funkčne nerozdeliteľné a programovo riadené technické zariadenie, ktoré umožňuje získať výhru. Zákon v citovaných ustanoveniach predpokladá, že výherný prístroj je určitým spôsobom riadený, teda postupuje podľa vopred naprogramovaných algoritmov. Napriek tomu však hry na takýchto prístrojoch považuje za hazardné hry. Pojem „náhody“ v zmysle § 3 ods. 1 zákona o hazardných hrách tak nemožno vykladať ako náhodu v objektívnom (technickom) zmysle, teda ako niečo, čo nepodlieha akýmkoľvek pravidlám. Technické zariadenie, ktoré je riadené programovým vybavením, sa vždy bude správať v súlade s príkazmi, ktoré sú súčasťou tohto programového vybavenia. Pre posúdenie prvku náhody je však rozhodujúce, aký je priebeh hry z pohľadu hráča, teda či je v hre prítomná určitá okolnosť, ktorú nevie ovplyvniť a ktorá má vplyv na jeho výhru alebo prehru (porov. k podobnému ustanoveniu právnych predpisov Českej republiky napr. rozsudok českého Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1 As 136/2018). Preto samotné závery znalcov, že kvízomaty sú ovládané určenými algoritmi, nevyklučuje ich posúdenie ako výherných prístrojov a hier na nich ako hazardných hier.

31. Pokiaľ pre posúdenie, či hra je založená na náhode, je rozhodujúci pohľad hráča, možno takýto pohľad použiť aj všeobecnejšie pri posudzovaní toho, či je určitá hra od „faktoru nepredvídateľnosti“ závislá celkom alebo sčasti alebo či je prevažne závislá od preukázania vedomostí alebo zručností v zmysle § 3 ods. 1 a ods. 4 písm. e) zákona o hazardných hrách. Pri tomto posudzovaní je predovšetkým potrebné vychádzať z toho, že účasť na hazardných hrách je v zásade dovolená každej osobe staršej ako 18 rokov (porov. § 35 ods. 5 a 6 zákona o hazardných hrách). Účasť na hazardných hrách prevádzkovaných prostredníctvom hracích zariadení je navyše špecificky podmienená dostupnosťou príslušného prístroja, ako aj miestami, na ktorých sa takéto prístroje umiestňujú. Do úvahy sa musí brať najmä to, že hracie zariadenia sa spravidla neumiestňujú v priestoroch špičkových vedeckých pracovísk, univerzít či iných miest, kde by bola nadpriemerná koncentrácia mimoriadne vzdelaných alebo talentovaných ľudí. Naopak, ako dosvedčuje aj tu prerokovaná vec, umiestňujú sa v rôznych ubytovacích či pohostinských zariadeniach, kde k nim majú prístup návštevníci týchto zariadení, teda mimoriadne široká a rôznorodá skupina ľudí.

32. Ustanovenia § 845 a 846 Občianskeho zákonníka upravujú stávkú a hru ako osobitný typ záväzku. Tento záväzok je založený na dvoch prejavoch vôle, ktoré nie sú vyjadrené slovami, ale iným spôsobom v zmysle § 35 ods. 1 OZ. Na jednej strane prevádzkovateľ napríklad vystavením a spustením hracieho zariadenia prejavuje vôľu, aby na ňom hráči hrali hazardnú hru. Na druhej strane hráč svojím vkladom alebo svojou stávkou [§ 2 písm. g) a h) zákona o hazardných hrách] prejavuje vôľu zúčastniť sa hry za daných podmienok a snažiť sa o ponúkanú výhru. Vzťah medzi prevádzkovateľom hry (hracieho zariadenia) a hráčom je teda vo svojej podstate zmluvným vzťahom.

Podľa § 2 písm. b) zákona o hazardných hrách je prevádzkovaním hazardnej hry vykonávanie alebo zmluvné zabezpečenie vykonávania činností potrebných na realizáciu hazardnej hry a prevádzkovateľ ho vykonáva na základe licencie alebo oznámenia [§ 2 písm. a) zákona o hazardných hrách]. Prevádzkovanie hazardnej hry tak tvorí predmet podnikateľskej činnosti prevádzkovateľa, v dôsledku čoho sa považuje za dodávateľa podľa § 52 ods. 3 OZ, resp. predávajúceho podľa § 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Naopak, hráč spravidla nekoná v rámci predmetu takejto činnosti, takže je spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 OZ, resp. § 2 písm. a) zákona o ochrane spotrebiteľa.

33. Viaceré ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa vychádzajú pri posudzovaní účinkov určitých konaní na spotrebiteľov z koncepcie tzv. priemerného spotrebiteľa. Napr. podľa § 7 a 8 cit. zák. sa z pohľadu priemerného spotrebiteľa posudzuje, či je určité konanie nekalou obchodnou praktikou, klamlivým konaním, prípadne agresívnou obchodnou praktikou. Odkaz na „priemerného spotrebiteľa“ v týchto ustanoveniach vyjadruje proporcionalitu, ale tiež záujem za účinnom uplatňovaní zamýšľanej ochrany [porov. v tomto smere napr. Šimončíč, Ľ., Sýkorová, J. Koncepcia priemerného spotrebiteľa v právo-aplikačnej praxi (1. časť). Biatic, roč. 2019, č. 4, s. 25 a tam citovaná judikatúra].

34. Hoci pri hazardnej hre nejde o len ochranu spotrebiteľa predtým, než urobí určité svoje ekonomické rozhodnutie, predstavuje myšlienkové pozadie, z ktorého vychádza pojem „priemerný spotrebiteľ“, vhodné východisko aj pri riešení otázky, vo vzťahu k akému hráčovi sa musí posudzovať, či určitá hra na hracom zariadení je závislá celkom alebo sčasti od „faktora náhody“ alebo je prevažne závislá od preukázania vedomostí alebo zručností v zmysle § 3 ods. 1 a ods. 4 písm. e) zákona o hazardných hrách. Ako už bolo zdôraznené (odsek 31), účasť na hazardných hrách je v zásade dovolená každej osobe staršej ako 18 rokov, rovnako umiestnenie hracích zariadení dáva možnosť účasti ľuďom s veľmi rôznorodými vekovými a sociálno-ekonomickými vlastnosťami. Predovšetkým tak ide o hráčov, ktorých vedomosti a skúsenosti zodpovedajú vedomostiam a skúsenostiam bežného (priemerného) človeka a ktorí sa nešpecializujú na určité typy hracích zariadení, ale využívajú ich ako prostriedok zábavy, rozptýlenia alebo všeobecne vyplnenia voľného času popri pobyte v prevádzkarni, v ktorej je takýto prístroj umiestnený. Zároveň treba vychádzať z obvyklých podmienok, za ktorých sa hra na takýchto prístrojoch môže hrať.

35. Zo všetkých uvedených kritérií tak možno vyvodit', že výsledok hry je v prevažnej miere určovaný na základe preukázania vedomostí a zručností v zmysle § 3 ods. 4 písm. e) zákona o hazardných hrách, ak faktor nepredvídateľnosti pri určení výsledku hry dokáže svojimi vedomosťami a zručnosťami prekonať priemerný hráč (odsek 34 tohto rozsudku) za podmienok, za akých sa táto hra obvykle hrá. Ako už bolo zdôraznené, podľa cit. ustanovenia zákona o hazardných hrách postačuje, ak tieto vedomosti a zručnosti určujú výsledok hry prevažne. Sama prítomnosť faktora náhody, pokiaľ prevažne neurčuje výsledok hry, ešte z hry nerobí hazardnú hru v zmysle § 3 ods. 1 zákona o hazardných hrách. Mysliteľné sú tak celkom jednoducho aj hry, ktorých výsledok je určovaný kombináciou faktora náhody a aj faktora zručnosti a vedomosti, no ktoré sa tým nestávajú automaticky hazardnými hrami. V týchto prípadoch však nie je pri každej jednotlivéj hre možné určiť, či jej výsledok je prevažne závislý od náhody alebo od vedomostí a zručností. Pri takýchto hrách tak treba skúmať, či pri dostatočne veľkom súbore (skúšobných) hier dokáže takýto priemerný hráč za obvyklých podmienok ovplyvniť svojimi zručnosťami a vedomosťami výsledok väčšiny jednotlivých hraných hier tak, že v nich získa výhru. Ak sú totiž podmienky hry nastavené tak, že kladú príliš vysoké, resp. nadpriemerné požiadavky na vedomosti (napríklad otázky si vyžadujú mimoriadne špecifické vedomosti, ktoré možno očakávať od odborníka v danom odbore alebo od človeka s vysoko nadpriemernou inteligenciou, no nie od priemerného hráča) alebo zručnosti hráča (napríklad rýchlosť, pozornosť, reakčný čas, ktoré priemerný hráč za obvyklých herných podmienok nemá), potom sú z hľadiska priemerného hráča vedomosťami alebo zručnosťami neovplyvniteľné. Priemerný hráč potom pri hre nevyužíva svoje vedomosti alebo zručnosti; výsledok takejto hry sa potom z pohľadu takého hráča stáva závislý prevažne od náhody (porov. v tomto smere rozsudok nemeckého Spolkového správneho súdu sp. zn. 6 C 1.01, ktorého závery vychádzajú z podobnej právnej úpravy a môžu byť inšpiráciou aj pre tunajšiu judikatúru).

36. Z uvedeného rozboru tak možno vyvodit', že daňový úrad mohol využiť svoje oprávnenie pozastaviť prevádzkovanie spornej hry žalobcu podľa § 54 ods. 1 písm. d) a ods. 3 zákona o hazardných hrách, len ak predtým urobil uvedené skutkové zistenia. Až na základe posúdenia uvedeného v odseku 35 tohto rozsudku mohol totiž žalovaný dospieť k záveru, či je výsledok hry prevažne závislý od náhody v zmysle § 3 ods. 1 alebo od vedomostí alebo zručností hráča v zmysle § 3 ods. 4 písm. e) citovaného zákona. Kasačný súd sa tak nestotožňuje s názorom žalobcu, že pre posúdenie týchto otázok sú rozhodujúce znalecké posudky a nie „senzorické pozorovanie“, ale logicky ani s názorom žalovaného, že je pre ne rozhodné odborné posúdenie poverenou skúšobňou podľa § 30 zákona o hazardných hrách. Podľa § 32 ods. 1 cit. zák. totiž poverená skúšobňa pri odbornom posudzovaní overí a osvedčí, že určité zariadenia a) sú spôsobilé na prevádzkovanie hazardných hier, b) sú bezpečné z hľadiska ochrany údajov, ktoré budú prostredníctvom nich prijímané, odosielané a spracúvané, c) spĺňajú technické požiadavky ustanovené technickými predpismi a že d) prevádzkovanie hazardnej hry prostredníctvom nich bude v súlade s pravidlami hazardnej hry. Podľa ods. 2 cit. paragrafu zasa pri iných zariadeniach poverená skúšobňa odborne posudzuje systém vytvárania prémiovej výhry a podmienky spôsobu evidencie a vyplácania prémiových výhier. Takto vymedzené úlohy poverenej skúšobne zjavne nezahŕňajú všeobecnú otázku, či je hra prevažne závislá od náhody alebo od vedomostí a zručností hráča.

37. Žalobca tak vo výsledku správne namieta, že správny súd nemohol svoj záver o zákonnosti iného zásahu žalovaného podľa § 54 ods. 1 písm. d) a ods. 3 zákona o hazardných hrách oprieť len o zistenie, že v hre sú prítomné tak prvky náhody, ako aj prvky zručnosti a vedomosti. Naopak, tento záver mohol podľa § 3 ods. 1 a ods. 4 písm. e) cit. zák. vysloviť až po zistení, že v tejto hre neprevažujú prvky vedomosti alebo zručnosti hráča. Na tento účel sa teda nemohol uspokojiť s tým, že vysvetlenie daňového úradu bolo preskúmateľné. Povinnosťou správneho súdu bolo uvedené otázky posúdiť samostatne a na ten účel vykonať aj potrebné dokazovanie [už citovaný § 120 písm. b) SSP]. Záver, že hra, ktorú možno hrať na sporných hracích zariadeniach (kvízomatoch), spĺňa zákonné znaky hazardnej hry, môže správny súd urobiť až potom, čo zistí, že výsledky tejto hry nie sú v zmysle § 3 ods. 4 písm. e) zákona o hazardných hrách prevažne závislé od vedomostí alebo zručností hráča. Až potom, čo správny súd takýmto spôsobom ustáli, že ide o hazardnú hru, môže urobiť záver o tom, či sporný iný zásah daňového úradu bol alebo nebol vykonaný zákonne, teda na základe cit. § 54 ods. 1 písm. d) a ods. 3 zákona o hazardných hrách. Okolnosti, či a kedy boli žalobcovi doručené zápisnice z vyhľadávacej činnosti a záznam o pozastavení prevádzkovania hazardnej hry a či sa tak stalo účinne alebo nie, potom nie je ani potrebné skúmať.

IV.

Záver

38. Kasačný súd tak dospel k záveru, že správny súd rozhodol správne, len pokiaľ zamietol žalobu žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal ochrany pred iným zásahom - pozastavením prevádzkovania hazardnej hry a zapečatením hracieho zariadenia v Pivárni Malibu v Bátke 273. Z listín, ktoré žalobca pripojil k žalobe, ale aj z vyjadrenia žalovaného bolo totiž už v konaní pred správnym súdom zrejmé, že na tomto mieste k tvrdenému inému zásahu nedošlo. Preukázanie tvrdeného iného zásahu je však prvotným predpokladom úspechu žaloby proti inému zásahu (odsek 21 tohto rozsudku). Kasačná sťažnosť žalobcu tak v tejto časti nie je dôvodná, a preto ju kasačný súd podľa § 461 SSP zamietol.

39. Zároveň však kasačný súd zo všetkých uvedených dôvodov dospel k záveru, že ak správny súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol, vychádza toto rozhodnutie z nesprávneho právneho posúdenia veci v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP. Kasačná sťažnosť žalobcu je tak v tejto časti dôvodná, a preto kasačný súd podľa § 462 ods. 1 SSP napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil správne súdu na ďalšie konanie.

40. Správny súd bude vo veci ďalej konať o žalobe žalobcu. Pritom bude viazaný právnymi názormi kasačného súdu vyslovenými v tomto rozsudku (§ 469 SSP).

41. Trovy konania o tejto kasačnej sťažnosti sú súčasťou trov konania, o ktorých sa podľa § 467 ods. 3 SSP rozhodne v konečnom rozhodnutí.

42. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (jednomyseľne).

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.